

Sygn. akt VIII U 1253/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca	sędzia Grażyna Łazowska
Protokolant	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2022 r. w Gliwicach

sprawy B. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podstawę wymiaru składek

na skutek odwołania B. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 6 sierpnia 2021 r. **nr** (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) sędzia Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1253/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 6 sierpnia 2021r., po jej sprostowaniu postanowieniem z 12 kwietnia 2021r., organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne B. Ł. podlegającego ubezpieczeniom jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą wynosi:

- za kwiecień 2017r. – 6 606,26 zł,
- za wrzesień 2018r. – 7 109,86 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na skutek decyzji Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w W. z 10 czerwca 2021r., w której stwierdzono objęcie B. Ł. obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym ustalono, że B. Ł. nie deklarował składek na ubezpieczenie zdrowotne od wszystkich rodzajów działalności, a mianowicie w dokumentach

rozliczeniowych za kwiecień 2017r. i wrzesień 2018r. deklarował składki na ubezpieczenie zdrowotne od zaniżonej podstawy wymiaru.

W odwołaniu od decyzji B. Ł. domagał się jej zmiany podnosząc, że w kwietniu 2017r. ze spółki cywilnej nie uzyskał żadnego przychodu i stąd nie powinien płacić składki zdrowotnej. Odwołujący podniósł także odnośnie 2018r., że faktyczne zaprzestanie wykonywania przez niego działalności w spółce jawnej nastąpiło 1 października 2018r., gdy 30 września 2018r. na mocy umowy dokonał sprzedaży udziałów w S. (...) B. Ł., (...) spółka jawna z siedzibą w C..

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w skarżonej decyzji. Wniósł także o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wskazując, że wartość przedmiotu sporu wynosi 617 zł.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocną decyzją z 10 czerwca 2021r. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia w W. stwierdził objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym B. Ł. z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej:

- w formie indywidualnej (...) B. Ł. w okresach od 1 października 2013r. do 9 lipca 2014r., od 12 września 2014r. do 31 lipca 2018r., od 1 października 2018r. do 13 marca 2020r. i od 10 lipca 2020r. do nadal,
- w ramach spółki cywilnej (...), (...) Spółka Cywilna w okresie od 24 kwietnia 2017r. do 13 września 2018r.,
- w (...) spółki jawnej (...), (...) Spółka Jawna od 14 września 2018r. do 30 września 2018r.

Odwołujący z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej złożył dokumenty rozliczeniowe za sporne miesiące:

- za kwiecień 2017r. dokument pierwszorazowy z 5 maja 2017r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne – 6 606,26 zł i następnie dokument korygujący z 15 maja 2017r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne – 3 303,13 zł;
- za wrzesień 2018r. dokument pierwszorazowy z 9 października 2018r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne – 3 554,93 zł.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji aktu organu rentowego oraz zeznań odwołującego (protokół elektroniczny z rozprawy z 26 stycznia 2022r. czas 00:08:45 – 00:16:40) jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie B. Ł. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.82 ust.3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznej (Dz.U. z 2021r., poz.1285) jeżeli ubezpieczony prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą uzyskuje przychody z więcej niż jednego z rodzajów działalności, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana odrębnie od każdego z rodzajów działalności.

Zgodnie z art.81 ust.2 tejże ustawy podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne – osób, o których mowa w art.66 ust.1 pkt 1 lit.c pkt 1a, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa niż 75% przeciętnego miesięcznego

wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedzającego, w łącznie z wypłatami z zysku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia czy organ rentowy prawidłowo określił wysokość podstawy wymiaru składek odwołującego B. Ł. na ubezpieczenie zdrowotne za miesiące: kwiecień 2017r. oraz wrzesień 2018r. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że decyzja ta została wydana w konsekwencji wydania wcześniej, to jest 10 czerwca 2021r. decyzji przez Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w W. o objęciu odwołującego obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym z tytułu prowadzonych działalności jak w tej decyzji, gdy decyzja ta uległa uprawomocnieniu. W takim stanie faktycznym w sprawie o podstawę wymiaru składek Sąd jest związany ostateczną decyzją administracyjną Prezesa NFZ rozstrzygającą kwestię podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu, która nie może być już przedmiotem ponownego badania w sprawie o podstawę wymiaru składek na to ubezpieczenie (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z 29 stycznia 2008r., I UK 173/07 i z 10 czerwca 2008r., I UK 376/07).

Z decyzji Prezesa NFZ wynika, że odwołujący w kwietniu 2017r. podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z dwóch tytułów, a mianowicie z tytułu prowadzenia działalności w formie indywidualnej oraz w ramach spółki cywilnej (...), (...) Spółka Cywilna (w tym przypadku od 24 kwietnia 2017r.), natomiast we wrześniu 2018r. z tytułu działalności prowadzonej w formie spółki cywilnej do 13 września 2018r. i następnie od 14 września 2018r. do 30 września 2018r. w formie spółki jawnej. W takiej sytuacji, jak słusznie przyjął organ rentowy w skarżonej decyzji, zgodnie z art.82 ust.3 ustawy powołanej na wstępie, za powyższe sporne miesiące odwołujący powinien uiścić składkę od każdego z tych rodzajów działalności, czyli w kwietniu 2017r. od działalności prowadzonej indywidualnie i w formie spółki cywilnej – od podstawy wymiaru w wysokości 6 606,26 zł, natomiast we wrześniu 2018r. od działalności prowadzonej w formie spółki cywilnej i w formie spółki jawnej – od podstawy wymiaru składek w wysokości 7 109,86 zł.

Okoliczność, że odwołujący w kwietniu 2017r. został objęty obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym tylko za część miesiąca nie ma znaczenia dla wysokości ustalonej składki zdrowotnej. Zgodnie bowiem z art.79 ust.2 ustawy powołanej na wstępie składka (na ubezpieczenie zdrowotne) jest miesięczna i niepodzielna. Oznacza to, jak wskazał Sąd Apelacyjny w Gdańsku w uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia z 25 września 2013r. III AUa 95/13, że podstawa wymiaru składki na dobrowolne ubezpieczenie zdrowotne nie ulega zmniejszeniu proporcjonalnie do okresu podlegania temu ubezpieczeniu. Liczba dni podlegania w danym miesiącu ubezpieczeniu nie ma wpływu na wysokość odprowadzanej składki (A. R., artykuł Ubezpieczenie zdrowotne uczestników studiów doktoranckich Sł.Pracow.2010.6.6, Teza nr 1, 116469/1). Zasada niepodzielności składki dotyczy przede wszystkim osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, w przypadku których podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne stanowi nie faktycznie uzyskany przychód, ale zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego. Wskazani ubezpieczeni zapłacą bowiem taką samą składkę zarówno wówczas, gdy podlegają ubezpieczeniu zdrowotnemu przez cały miesiąc, jak i wówczas, gdy ubezpieczeniem objęci są jedynie przez kilka dni danego miesiąca (np. dlatego że działalność gospodarczą podjęli dopiero w trakcie miesiąca, por. L. D.E., monografia LEX 2011, Zasada miesięczności i niepodzielności składki, (w:) Zasada równego dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej).

W konsekwencji powyższego Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie B. Ł. jako bezzasadne.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018r., poz.265) wliczając je od wartości przedmiotu sporu.

(-) sędzia Grażyna Łazowska